

ГОЛЯМАТА СЕСТРА

Александър Мануилов

София, 2009 г.

©2009 Александър Мануилов
manuiloff@gmail.com
0886 829 226

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

ФИЛИП начеващ служител в банка, мъжествен, интересуващ се от спортове

ЛЕДА дългокоса красавица, малко над тридесетте

НИК интелигентно излъчване, по градски изнежен, млад адвокат

ДИНКО пълничък и простодушно изглеждащ човек на неопределена възраст

Действието се развива в къща, специално изработена за телевизионната игра „Голямата сестра“. Спалня, хол, отварящ се към кухненска част. Предверието – малка стая, в която има само огромен стол и една камера. Във всички помещения на къщата има камери, но липсват врати и прозорци. Съвременето.

Записаните сцени представляват половината от случващото се на сцената. Паузите между тях са от особено значение и какво се случва в тях е въпрос на актьорите и режисьора да решат.¹

¹ Немите сцени – разработени на уъркшоп в „Сфумато“, София, 2011 г.
Представена в рамките на Devised Dramaturgy Symposium в Archa Theatre, Прага, 2012 г.
Опция за филмова продукция по текста закупена от агенция в Ню Йорк, 2010 г., срокът на опцията е изтекъл

ДЕЙСТВИЕ ПЪРВО

СЦЕНА I

(Светлинни и музикални ефекти. Това е заставката на предаването “Голямата сестра”. Чува се характерната музика.)

ГЛАС ОТ Big Sister is Waiting for You All².

ЗАСТАВКАТА

(Ефектите постепенно заглъхват. Къщата остава в обичайно интериорно осветление.)

² В превод: „Голямата сестра ви очаква всички.”

СЦЕНА II

Спалнята. ФИЛИП и ЛЕДА седнали на леглото много близо един до друг

ФИЛИП *(гледа абсолютно влюбено ЛЕДА, милва я)* Много си грозна. Човек трудно може да си представи да си легне с тебе. И с тая къса коса ме... не ме привличаш изобщо. Аз те ... намразих, откакто те видях в тая къща. От първия ден още. И освен това, забелязах че си много, много ... глупава, не като другите жени.

ЛЕДА Искаш да кажеш че съм изключителна?

ФИЛИП Не ... не – в никакъв случай! Ти, ти си съвсем обикновена, по нищо не се различаваш от другите.

ЛЕДА О, продължавай – толкова хубаво ми говориш.

ФИЛИП Ще те напусна още след първата нощ. Ще ти изневерявам с всяка срещната.

ЛЕДА Внимавай какво обещавах!

ФИЛИП Ти си най-кривокраката сврака, която съм виждал. Никога няма да ти кажа "обичам те".

ЛЕДА И аз на теб, щиглец такъв.

(Целуват се. Чува се леко проскързване откъм отвора, където би трябвало да има врата. ФИЛИП хвърля нещо в посока към звука, после става и отива да види.)

ФИЛИП

Гаден подслушвач! Ще му счупя главата.

(Следобедните занимания на двамата влюбени. Без думи.)

това бърза и умна, а? По случайност се отърва, нали?

ДИНКО

(заекващо, към камерите, сочи отдалечаващия се НИК)

Той, той – ето сега каза, че съм се отървал, пък аз наистина се отървах ... май – той... той трябва да бъде изгонен. Щото каза ... Голямат...

НИК

Абе, байо, какво "Голямат", какво "голямат"? Аз нищо не съм казал, а само зададох въпрос преди малко ... нали? Дали не задавам въпроси цял ден, както ти се опитваш цял ден да мълчиш, а пък мачобой ползва само бъдеще време, а? „Ще ти кажа обичам те, няма да ти кажа обичам те! Ще те цункам по муцунката, няма да те цункам по муцунката...!“

ДИНКО

(суети се и не знае какво да каже)

НИК

А „гък“ и си мъртвъв ... хм... нали така?

(Вечерните им занимания в двата края на хола.)

СЦЕНА IV

Кухнята. ЛЕДА ми чинии на мивката. Всички останали са заети с обичайни сутрешни дейности. Изговарят думите, като че ли стъпват по яйца.

ЛЕДА Хайде момичета! Вечерята е готова. Има кафе в хладилника! Динко, ще налееш ли на хората?

ДИНКО *(отваря вратата на хладилника)* Ама, не го...

НИК Динко, топлото кафе сутрин в хладилника ли го слагаш?

ДИНКО Аха... ама не... аха! *(намира го, сипва им)*

(всички се хранят)

ФИЛИП Ммм. Никога не съм опитвал нещо толкова странно, Леда. Ужасно готвиш!

ЛЕДА Ха-ха. Благодаря ти едва ли не.

ФИЛИП Баба ми днес се обади и ми каза, че е ден за номинации.

ДИНКО А, по телефона ли?

ФИЛИП Не, по факса.

НИК Как да номинираш, като не можеш да кажеш истината?

ФИЛИП Това няма да е проблем за такъв добър адвокат като тебе, Ник... нали?

(ЛЕДА се хихика.)

НИК Винаги съм те харесвал, Фил.

ЛЕДА О! Толкова категорично!

ФИЛИП И аз, пич, мноо си пасваме.

ДИНКО Точно така, бе хора, защо не опитаме просто да сме приятели?

ЛЕДА Динко!

ДИНКО Ъх. Въпрос...нали? Не че съм го предложил...наистина, а?

(ЛЕДА истински се забавлява)

НИК Всъщност как Голямата сестра разбира кой какво си мисли? Правилата им са направо... чудо, номер едно!

ЛЕДА *(поставя нервно измитите чинии една по една на рафта в кухнята)* Хубава къща – хубави правила. Мисля, че колкото повече оставам тука, толкова повече харесвам мястото. Много е ... уютно, ... сигурно. Много го харесвам. Много... години мога да остана. Много.

НИК Аз ли само не го разбрах или и вие мислите така?

ДИНКО Кое?

НИК Дали Филип е сменил тактиката от вчера с бъдещето време и днеска е заложил на миналото?

ЛЕДА Ха-ха!

НИК Ами да – баба му се била обадила, ала-бала.

ЛЕДА Много се дебнете двамата, а?

ФИЛИП Съвсем не, съвсем не – ние тука двамата си прекарваме чудесно, ето – **ще** си гледаме мачовете, нали казваш, бате, че обичаш футбола, а?

НИК Ъхм...Да... Да.

ФИЛИП А, помниш ли как **вкарахме** на германците през 94-та, първия гол?

НИК М.

(ДИНКО оставя тихо чашата и се изнася от стаята, никой не дава сигнал да го е забелязал, чашата му с димящо кафе остава на масата.)

ФИЛИП А? Не те чух?

НИК Помня, дааа...

ФИЛИП Ами хайде да си поиграем на спомени, а?...
И после още седем гола вкарахме – в 64-тата

и в 90-тата бяха последните – с глава, а немците – нула. Зеро. Помниш ли? И след това отидохме на финала с Бразилия?

НИК

Хмхъ. Помня ... разбира се, нали си взех цяла седмица отпусака от работа да стоя пред телевизора!

ФИЛИП

И бразилците за малко да ни бият, ама добре, че съдията беше наш, та не им зачетоха двата гола и после на дузпи ги бихме. Много беше оспорвано. Е-ех какви времена! Световни шампиони!

НИК

Дааа, само като си помисля! И после на следващото европейско как бихме Люксембург и станяхме европейски първенец за четвърти път в историята. Ееех! Четвърта европейска титла! Представяш ли си? Колко държави в света могат да се похвалят с такова нещо? Какъв купон беше. Цяла София не спа тая нощ.

ФИЛИП

(с погнуса) Много обичам да си говоря с тебе за футбол, бате, да знаеш. Първенец!

НИК

Е, така е – и мене това, което ме крепи тука, са нашите разговори, бате.

ЛЕДА

Момчета, ако ще се прегръщате и тупате по гърбовете, аз да изляза?

ФИЛИП

Като стана въпрос за приятелски отношения къде е Динко?

(пауза)

ЛЕДА За кого говориш?

(ЛЕДА и НИК се споглеждат)

НИК Да, имаше ли такъв човек?

(ФИЛИП гледа другите двама)

ФИЛИП Как ... нали ... той ...ами не знам вече.

(ФИЛИП пие кафето на ДИНКО.)

ФИЛИП Ооо, да, вярно, един невзрачен, ама той много отдавна май си отиде, а?

НИК Аз даже не се сещам как изглеждаше.

ЛЕДА Нищо не разбрахме за него. Дали е обичал кафе?

ФИЛИП Дали е харесвал футбол?

(Пауза.)

НИК Как ли му е сега извън играта?

ЛЕДА Не знам, никой не се е върнал, за да каже.

(В този момент НИК и ФИЛИП се изправят на крака и посочват към ЛЕДА)

НИК Искам изгонване на Леда!

ФИЛИП Искам... и аз!

(влиза ДИНКО с топче тоалетна хартия)

ДИНКО Какво става?

НИК Ха, Леда каза, че никой не се е върнал от отвъд играта, а наистина досега никой не се е върнал, така че тя трябва да си ходи. Да разбере какво е отвъд играта!

ДИНКО Хи-хи. И как я докарахте дотам? *(посочва с пръст ЛЕДА)* Леда трябва да бъде изгонена!

ЛЕДА Какво? Момчета, какво ви става? Филип и ти ли? Ето това, това винаги съм си го мислела... Оказва се, че всъщност си говорел истината! През цялото време! Нито веднъж не си ме излъгал! ... И ако аз сега трябва да си отида, ти идваш с мен! Защото сега излиза, че всъщност си казвал, каквото си мислел! ... *(малка пауза)*

Знам, че си готов да ме пожертваш, за да останеш в играта, знам, че съм поредната ти бройка, че никога няма да ми кажеш „обичам те“ в действителност, но наистина ли ме смяташ за много грозна и много глупава!?

ФИЛИП Не, не си грозна, нито глупава... просто *(пауза)*
Аз те обичам...

(Тук ЛЕДА почва да мята неща по него.)

ФИЛИП Но това не значи, че не искам да спечеля играта.

ЛЕДА Млъкни! Само млъкни! ... И флиртчето ти с мене беше колкото да не умреш от скука с мълчаливия недораслек и интелектуалния гей!

НИК Много взе да ти знае устата!

ЛЕДА Знае, разбира се! И не само устата ами и очите и ушите. Нали те виждам, бе, адвокатче! Нали те виждам как го гледаш – както жена би го гледала. Правиш се, че го мразиш, заради мен, съревноваваш се уж с него, а всъщност мразиш мен, че ти го отнемам. Че и Динко вчера взе да сваля!

ДИНКО Не... не ме е свалял хич!

НИК Това са пълни глупости!

ЛЕДА Не те е свалял... Разбира се, че не е. И това са пълни глупости, вярно е! ... Динко, Ник, току що казахте истината.

(пауза)

ЛЕДА Ето сега и тримата трябва да напуснете играта. Един спор не можете да устискате...

(пауза)

НИК (към Динко) Ти пък с тази тоалетна хартия, вземи седни!

(ДИНКО сядва. Пауза.)

ДИНКО

Кой ми е изпил кафето!?

СЦЕНА V

Предверието – малка стаичка с камера, един ужасяващо огромен стол и усециане за необратимост. На стола е ДИНКО, прозява се, спи му се, вечер е.

ДИНКО

Аз не искам да си отивам от играта, защото тук имам всичко каквото ми трябва... И приятели, и... Не. Глупости. Не искам да си отивам, понеже... защото ме е страх. Не знам какво ще стане след това. И много ще ме боли да се разделя с това място. А ме е страх да ме боли. Не знам как става така: играеш, играеш и после трябва да престанеш да играеш. Не е честно. Не ме изгонвайте, аз навън няма да знам какво да правя. Ние тук всички едва сме почнали. А искам да спечеля и наградата накрая... Тя, Голямата сестра, изобщо не се обажда. Аз как да разбера какво да правя? ... То тука дори и не ни дават да надзърнем отвъд. Помогнете ми. Моля ви.

(към камерите)

Добре ли се получи?... Достатъчно ли беше?
... А? Да ставам ли сега?

(усмихва се на камерата като за снимка)

СЦЕНА VI

Предверието. На стола е ФИЛИП

ФИЛИП

То, сега – има един тънък момент – какво значи да обичаш... или да не обичаш? И кое е истина? Нали може в един и същи момент и да обичаш ... и да не обичаш. Ето – в логиката има една такава аксиома, че „А“ е винаги равно на „А“ и втората такава е, че „А“ – така да се каже – няма как да е „не-А“. Спомням си го много добре от гимназията, на това се градяла цялата наука логика. Ама просто не е вярно! Ето сега да речем аз съм „А“. Е, как да съм равен на себе си? Сутринта като се събуждам не съм същият като вечерта, като си лягам – брада ми е набола, изпотил съм се, такива неща... Или пък аз – като момче в детската градина – че там не можех да си завържа връзките на обувките – същото ли е като аз, дете постъпвам на работа в банката – с костюма, с вратовръзката, ония нови колежки, дете се подсмивват дяволито? Ами след като сам не съм напълно равен на себе си никога, защо да не мога в един и същи момент хем да обичам, хем да не обичам? „А“ може да е „не-А“, просто нещата се променят, непрекъснато се променят. Ето този картоф сега да речем е „А“. Като го хвърля на земята (*хвърля го*) – пак ли е „А“? Ми не, колко молекули тука са се откъснали от повърхността и ги няма вече, а пък има и нова драскотина, нищо че не се вижда на камерите, за един картоф това си е голям удар, нали. А в същото време изглежда, че е същият картоф,

а?... Значи като казвам, че я обичам ЛЕДА,
може хем да е вярно, хем не. И това си мисля
аз – след като така стоят нещата, то няма и
как да излъжеш, всъщност. Дори да искаш. Аз и
не знам те ... с тия правила какво искаха от
нас. И как ще разберат изобщо кой какво ... и
за изгонването ... такива неща... Мисля, че
ние сме си хората и никого не могат да гонят.
Т'ва е.

СЦЕНА VII

Предверието. На стола е НИК

НИК

В това Предверие съм, понеже трябва да се защита от евентуално обвинение, че аз може да съм нарушил правилата на играта. Всъщност основание за такова обвинение не съществува. Това, което се случи, е, че изразих несъгласие, когато онази жена разправяше за мен, че съм имал хомосексуални наклонности. Значи сега ако кажа, че имам такива наклонности, ще излезе, че, като съм се възпротивил тогава, съм лъгал, и по този начин следователно – съм спазил правилата. Но всъщност – което е по-важно – ще излезе, че аз единствен не съм нарушил правилата, щото другите сгафиха. И най-вероятно ще трябва на мен да дадат наградата. Всичко зависи от това какво ще кажа сега.

(пауза)

Ами... Ъхм...

....

Добре, аз съм гей. Гей съм, гей, гей. Гей.

Не можете да ме изгоните!

СЦЕНА VIII

Предверието. На стола е ЛЕДА

ЛЕДА *(седи дълго време, вгледана право пред себе си)* Какво
мога да кажа? Гласувайте. Гласувайте!

(завеса)

СЦЕНА IX

Всички светлини в залата се включват, но вратите към фойето на театъра не се отварят.

ЗАПИС НА ГЛАС Уважаеми зрители, всеки от вас може да гласува, като ползва предварително раздадените бюлетини с имената на четиримата претенденти. Можете да пуснете листчето, както е, без да зачертавате нито едно име – и това ще означава, че искате всички да останат в играта. Можете също да зачертаете името на този, когото бихте искали да изгоните. Ако решите например, че трябва да си отидат двама – зачертавате две имена. Можете да зачертаете също три и дори всичките четири имена, при положение, че не искате никой да продължи.

(Публиката може да гласува като ползва предварително раздадените „бюлетини”. Асистенти с балотажни кутии се грижат всичко да приключи възможно по-бързо. След като асистентите изнесат урните – светлините се загасят, прожектор към завесата, пауза.)

гласуват. Дали за един човек, за двама ли, всички ли да изгонят? Нали така има безброй варианти.

ДИНКО Ами да, не могат да съберат кворум!

НИК Ах, Динко, добре че си ти, да ни подслаждаш живота!

ДИНКО Какво пак съм казал?

ЛЕДА Нищо, не е казал, точно така си е. Драгите зрители не могат да съберат кворум. Каквото и да са гласували, все ние сме тук.

ФИЛИП Ха-хааа! Ето ти грешка в системата! *(Отива пред една от камерите. Почва да показва мускули.)* Айде гласувайте, айде да ви видим какво ще измислите! Кой е вътре в голямата къща, а! Ха-хаа! *(продължава да се перчи пред камерата)*

ДИНКО Тя затова Голямата сестра си трае.

ЛЕДА Абе, трае си.

ДИНКО Ами – ето виж ... не ни се явява глас вече толкова време.

НИК Аз всъщност вече се чудя има ли Голяма сестра изобщо.

ЛЕДА Как така?

НИК Ами, някой да си спомня кой ги измисли тези правила с лъгането и истината?

(пауза)

ЛЕДА Е, как то това си се знаеше още от началото...

НИК Кое си се знаеше?

ЛЕДА Ами... мм...

НИК И от кое начало? От детската градина?

ДИНКО Такаа... аз мисля, че срещу нас има гигантски заговор.

ЛЕДА Какъв заговор – нали сме тука, хранят ни без пари, ние им управляваме... ефирното време.

(Голяма пауза)

ФИЛИП Копелета, камерите не работят!

ЛЕДА Как не работят!

НИК Ти луд ли си, как няма да работят?

(скупчват се около ФИЛИП)

ФИЛИП Ето – вижте не свети точката.

ЛЕДА Коя точка?

ФИЛИП Малка зелена точка вътре – трябва да свети. Видях и на другите камери. Никъде не свети.

НИК Ти пък защо мислиш, че трябва да има малка зелена точка?

ФИЛИП „Ти пък защо мислиш, че трябва да има малка зелена точка?“ Нали работя в банка, знам какво правят камерите.

НИК Е това не са камери на банка. По-модерни са.

ЛЕДА Аз мисля, че казват едно тихо бзз.

ФИЛИП Ти чуваш ли?

ДИНКО Да... Не... А ти?

НИК Не... Не знам!... не знам дали чувам нещо – дишаш ми в ухото.

ЛЕДА Добре, във всеки случай се мърдат по нас.

НИК Нищо не се мърда.

ЛЕДА Мърдат се. Поне вчера като ви се развиках, всички камери се насочиха към мен.

ФИЛИП Глупости.

ЛЕДА Как, не помните ли?

НИК Не съм гледал в камерите.

ЛЕДА Аз съм сигурна, че се мръднаха към мен.

ФИЛИП А може би ти си мръднала....(*ЛЕДА застрашително се насочва към ФИЛИП*)... към тях

(пауза, изследват всички камери)

ДИНКО Бззз.

ФИЛИП Динко!

НИК Идиот!

ЛЕДА Ето – това е, това е – ние сме просто в къща..., къща, от която не можем да излезем! Просто къща от която не можем да излезем!

(ЛЕДА излиза от стаята, разстроена)

ФИЛИП Леда!

(пауза)

ФИЛИП *(вади една бутилка уиски и я поставя на масичката пред канапето. Стоварва се на канапето)* Май всички имаме нужда от по едно малко. *(налива си водна чаша)*

(ДИНКО тръгва след ЛЕДА)

(НИК се стоварва на канапето до ФИЛИП)

ФИЛИП Айде, само малко по-далеч от мен, а? *(сипва му)*

СЦЕНА II

Спалнята, вечерта. ЛЕДА, разстроена, седи на леглото. Влиза ДИНКО.

ДИНКО Леда, не се тревожи. Всичко ще се оправи.
Сигурен съм. Не си мисли най-лошото.

(ЛЕДА се разплаква, той отива по-близо до нея и слага ръка на рамото ѝ)

ЛЕДА Не мога вече, просто не мога повече. Опитвам
се да се държа, да се справям с всичко, обаче
имам чувството, че ... че правилата
непрекъснато се променят. Даже понякога имам
усещането, че изобщо няма правила... в тая...
къща.

ДИНКО Леда, недей така. Не говори такива неща...

*(ЛЕДА поставя ръката си върху ръката на ДИНКО, обръща лице към него,
придърпва ДИНКО към себе си и той сяда при нея на леглото. Лицата им са много
близо едно до друго. ЛЕДА го придърпва към себе си. Целуват се.)*

(Затъмнение.)

СЦЕНА III

Спалнята на сутринта. ДИНКО и ЛЕДА под завивките.

ДИНКО Добре, ти колко мислеше, че са 18 сантиметра?

(ЛЕДА показва с ръце поне два пъти по-голямо разстояние.)

ДИНКО А! Ето защо жените не могат да паркират.

(Смят се.)

ДИНКО Аах. Чувствам се като Адам и Ева. ... Искам да кажа, като че ли сме първите хора на земята... единствените ... Можем да населим цялата къща с малки Леди и Динковци. Можем... можем всичко да направим.

(ЛЕДА става, разрошва му косата с ръка и почва да се облича. Сутрешният им тоалет.)

СЦЕНА IV

Холът. Влиза ЛЕДА. НИК и ФИЛИП са заспали прегърнати на дивана. Шишето от уиски е празно.

ЛЕДА Охоо! Момичета!

(ЛЕДА отива до бар-плота в дъното и почва да прави закуска като през това време си тананика.)

ЛЕДА "I look at you all see the love there that's sleeping
While my guitar gently weeps
I look at the floor and I see it needs sweeping
Still my guitar gently weeps"³

(Влиза ДИНКО)

ДИНКО О-хооо! Момичета!

ЛЕДА "I look at you all see the love there that's sleeping
While my guitar gently weeps
I look at the floor and I see it needs sweeping
Still my guitar gently weeps"
Хайде, момчета, момичета! Закуската е готова. Има кафе!

(ФИЛИП и НИК се размърдват.)

³ „While My Guitar Gently Weeps” на Beatles. Текстът гласи: „Поглеждам ви всички и виждам любовта, която дреме там /докато китарата ми тихо плаче;/поглеждам пода и виждам, че трябва да се помете/ а китарата ми все така тихо плаче.

ФИЛИП *(поглежда НИК, който го е прегърнал, поглежда, че ЛЕДА и ДИНКО се целуват при бар-плота)* Това е някакъв кошмар! *(към Ник)* Махни се, бе!

(и двамата стават)

ФИЛИП Какво става тука?

ЛЕДА *(ехидно)* И аз това се чудя. Хайде всички – на масата!

(Известно време само закусват)

НИК Значи и днеска сме всички налице?

(пауза)

ЛЕДА Не ми се говори за това. Хайде да сменим темата.

НИК Ще ми подадеш ли солта.

ЛЕДА Ето.

ДИНКО Много е вкусно, ЛЕДА, страхотно ноши.

ЛЕДА Какво?

ДИНКО Ъ...исках да кажа, страхотно готвиш!

ЛЕДА Ха-ха. Динко, благодаря. *(понеича да изчисти едно петно, което ДИНКО си е капнал докато е ял.)*

ФИЛИП Какво става тука?

ЛЕДА Само най-хубави неща. А вие как спяхте?

НИК Хайде да сменим темата.

(ФИЛИП почиства някакво невидимо петно от ризата на НИК, през това време гледа ЛЕДА. ЛЕДА се размива)

(пауза)

НИК Добре, какво ще правим?

ЛЕДА Може би трябва да потърсим начин как да излезем оттук.

ФИЛИП А дали пък точно последният, който издържи, няма да спечели наградата?

ДИНКО А някой ще каже ли най-накрая каква е наградата?

(пауза)

НИК Може би просто като големи хора, трябва да престанем да си задаваме глупави въпроси. Ще ми подадеш ли млякото?

ЛЕДА Да, има като че ли неща, за които по-добре да не се говори. *(подава млякото)*

ФИЛИП И какво? Да чакаме? Така ли ще си прекарваме времето? Като си подаваме солта и млякото?

ДИНКО Даже без никой да ни гледа...

(пауза)

ДИНКО Да поиграем на нещо?

(Всички го поглеждат.)

ЛЕДА Аз мисля отново да се захвана малко с йога.
(Става. Отива настрани, разпъва едно килимче и почва да си прави упражненията.)

ФИЛИП Хайде да поиграем, викаш, значи? На шах играеш ли?

ДИНКО Да, ама съм много добър, внимавай.

ФИЛИП (Става и донася шаха. Редят трескаво фигурките.) Едва ли чак толкова, ха!

ДИНКО Хайде да заложим по нещо.

ФИЛИП Хайде! Прекрасна идея!

ДИНКО Какво?

ФИЛИП Нещо много ценно!

(ДИНКО се оглежда.)

ФИЛИП В тая къща няма нищо, което да не мога да си взема. Има само едно истински интересно нещо.

ДИНКО Кое?

ФИЛИП Животът.

ДИНКО Какво?

ФИЛИП Страх ли те е?

(ЛЕДА вече ги гледа, после спира с упражненията си по йога.)

ДИНКО Кой мене? Никога. И как ще стане?

НИК *(Донася шише белина.)* Ето така – *(сипва в голяма водна чаша.)* Който загуби – изпива чашата с белина. Достатъчна е да убие кон. Не веднага, има известен период на абсорбция, после малко ще се позапените, ... ама върши работа.

ФИЛИП Идеално!

ДИНКО Идеално. Бели или черни?

ФИЛИП Ще теглим чоп. Ник!

(НИК взима две фигурки във всяка от ръцете си, слага ги зад гърба си и после изважда стиснатите си юмруци отпред. ФИЛИП докосва едната му ръка.)

ФИЛИП Бели.

ДИНКО Не е бели. *(поглежда фигурата по-отблизо, иска да види какво има НИК в другата ръка)* А, добре.

(Почват да играят.)

ФИЛИП Ха, испанска партия!

(ФИЛИП мести.)

ДИНКО Да, ясна е до първите четири хода.

ФИЛИП После става интересно.

(ФИЛИП мести.)

(ДИНКО мести.)

(ФИЛИП мести. Взима фигура.)

(ДИНКО мести. Взима фигура. Все по-настървени са.)

(ЛЕДА идва, разбутва фигурките и разлива чашата, която НИК е налял.)

ЛЕДА Вие луди ли сте!...Ще се избиеете бе, вие хора ли сте! Не можете ли да си седите мирно и... да си живеете кротко? Ето това е истински ад – да съм тука с такива като вас.

(към ФИЛИП)

А ти, какво си мислиш, че си голям герой ли? Какви ги вършиш?

ФИЛИП Аз си знам.

ЛЕДА Много си отмъстителен.

ЛЕДА *(към ДИНКО)* Добре, ами ти защо?

ДИНКО Ами, аз защото нали да поиграем. Пък и Голямата сестра като види, че някой ще умира, ще трябва нали... да се обади и...

ЛЕДА И ти се жертва, агненцето ми. Тя така, ако се обаждаше...

НИК Трябва да се измисли нещо, не може така, тука ще се изколим.

ЛЕДА А, точно ти ли го казваш? Ти им сипвай по чашите белина, така ще решим проблема с изколването.

НИК Това не беше белина, а сок от грейпфрут. И беше много хубав, жалко че го разля.

ЛЕДА В тази бутилка?

НИК Да – имат нова маркетингова стратегия.

(НИК взима и изпива малко от останалата на дъното течност, подава я на ЛЕДА.)

ЛЕДА Вярно че мирише на плод. Елегантно горчиво. Грейпфрут. Има ли още?

(ДИНКО надига едно шише от белина на шкафа.)

(НИК се хвърля да го спасява.)

НИК Абе, това е истинска белина, бе! Не можете ли да четете етикетите!

ФИЛИП Страхотна маркетингова стратегия. И продава ли се?

ЛЕДА Като за последно.

(Затъмнение.)

СЦЕНА V

Холът. Всички са там и изглеждат омърлушени. Произнасят думите си бавно. Между репликите - следобедните им домакински дейности.

ФИЛИП Добре, какво правим?

ДИНКО Казва ли ти някой?

ФИЛИП Защо някой трябва да ти казва какво да правиш?

ДИНКО Нямаше ли да е по-добре?

НИК Във всеки случай щеше да е по-лесно.

ЛЕДА Щеше да е по-интересно, защото можехме да не направим каквото казват.

НИК Да бе, айде сега революции! Колко пъти си правила не това, което се очаква от теб?

ЛЕДА Добре, аз съм нищожество, аз съм насекомо – ами вие, вие какво направихте, за да подобрите нещата? Ти какво направи? Ти? Ти?

НИК Виж Леда, тука не става въпрос сега да правим скандали. Въпросът е какво може да се направи.

(пауза)

ДИНКО Добре, какво можем да направим?

(пауза)

ФИЛИП Нищо.

(пауза)

ЛЕДА Нищо е това, което можем да правим, точно така! Браво.

(пауза)

НИК Можем да правим...

ЛЕДА Врати си нямаме – да излезем.

ДИНКО Прозорци си нямаме – да надникнем.

НИК Хайде със здраве, Голяма сестро! ... Измислих решението!

(всички погледи се обръщат към него)

НИК Малко позитивно мислене, просто е!
Психолозите казват, че човек има проблем, когато си мисли, че има проблем. Игнорираме проблема! Просто преставаме да мислим за него. Малките деца така преодоляват цялата власт, която родителите имат над тях – като не я зачитат.

ФИЛИП И какво да ревнем тука – „искам влакче“!?

НИК Не! Разбира се, че не. А ти наистина ли искаш ... влак?

ФИЛИП Н-не...

НИК А какво искаш?

ФИЛИП М.

(пауза)

НИК Добре, Леда, ти какво искаш?

ЛЕДА Ти какво психолог ли си нещо или...? Просто искам да не ме закачат.

НИК А ти Динко, как си?

ДИНКО Аз... аз съм добре, благодаря.

(пауза)

НИК Ето, виждате ли, Динко е добре, Леда иска да не я закачат, а Филип ... не иска влак. И къде е проблемът тогава?... Къде била Голямата сестра, има ли, няма ли награда, защо не ни са обаждат Голямата сестра – айде стига глупости. Изглежда, че можем да си живеем добре тук... А, как мислите? ... Просто трябва да сме единни. Мисля, че има само още едно нещо, което можем да направим тук, и трябва да се опитаме да го правим с удоволствие. Просто:
(пауза) ще ви стотвя вечеря! Фантастична, изискана, вкусна вечеря, най-доброто, каквото някога ще видите. Дефинитивната вечеря!... Но има да направим някои приготовления.

(пауза – споглеждат се)

НИК

Обаче има и още една тайна – слагам доста
балсамов оцет в марината...

ЛЕДА

Ахааа, оттам тоя нежно възгорчив привкус.

НИК

Обаче има и още една тайна – слагам доста
балсамов оцет в марината...

ЛЕДА

Ахааа, оттам тоя нежно възгорчив привкус.

НИК Обаче има и още една тайна – слагам доста балсамов оцет в марината...

ЛЕДА Ахааа, оттам тоя нежно възгорчив привкус.

НИК *(донася две бутилки белина-грейпфрут, играе все едно в реклама)* Купете две белини и „вземете Вашата“
безплатна бутилка сок от грейпфрут!

(Всички се смеят.)

НИК *(сипва на всички)* Това е то. Хайде на здраве!

ДИНКО Айде, да сме живи и здрави!

(усмихват се рекламно с белите си зъби)

ЛЕДА Живи и здрави!

ДИНКО Кога сме най-зле – така да сме!

(усмихват се с рекламно белите си зъби)

НИК Така – така, кога сме най-зле – така да сме!

ФИЛИП Сто години така!

(усмихват се с белите си рекламни зъби)

ДИНКО До дъно!

НИК На екс!

ФИЛИП И музиката да свири!

(Изпиват чашице на екс. Затъмнение. Музика. Може да е отново „While My Guitar Gently Weeps” на Beatles. Вторият куплет е следният:

I don't know why nobody told you

how to unfold your love

I don't know how someone controlled you

they bought and sold you

и в превод гласи: Не знам защо никой не ви е казал/ как да разгърнете любовта си/ не знам как така някой ви контролира/ те ви купиха и продадоха.”)

– КРАЙ –